

Kindheit (Infància)

I

Vet aquí que ara entro a l'univers (a la totalitat) de les carns (persones),
de manera que vaig a dormir (descansaré) amb els meus pares,
ja que mai més no tornaré a ser.

III i V

Qui t'ha pegat d'aquesta manera, Senyor meu,
i amb turments t'ha maltractat tan fatalment?
Tu no ets un pecador com nosaltres i els nostres fills,
no en saps de malifetes.

VII

Els dies que he caminat sobre la terra són pocs i dolents
i ni tan sols he aconseguit arribar a la quantitat (de dies) dels meus pares.

X

Recorda't de mi, Senyor, al teu regne.

Traducció:

Paloma Báscones

Patrocinadors:

Ramón Ezquerria
Celinda Franco
Rocío Cuadra
Olga Soler
Antonia Trillo
Mirari Bolumburu
Montserrat Chando
Angelina Grabolosa
Josep Solé
Eulàlia Grabolosa
José María Milá
Mercedes Mencos
Andreu de Rosa
Esperanza Borràs
Jaume Ribera
Javier Santana
Antonio Peña
Francisca Martínez
Maria Teresa Villavecchia

3r Festival de Música Josep Soler *Kindheit - Infància*

Auditexaudi, cor femení **Grup instrumental Josep Soler**

Sala de Llevant de la Biblioteca de Catalunya
Dijous 24, de gener de 2012, a les 21 h.
Entrada lliure. Aforament limitat

PROGRAMA

I

Presentació del clavicordi donat per Josep Soler a la Biblioteca de Catalunya

Sonata per a tecla Carles Baguer (1768-1808)

Santiago Barro, clavicordi

II

A l'entorn de la maternitat

O Virgo Splendens (Antífona) Anònim s. XIV
Caça de duobus vel tribus Llibre Vermell de Montserrat

Gloriose Matris Dei (Sequentia) Anònim s. XIII
Notre Dame

Mater Virgo Pia (Motet) Anònim s. XIII
Montpeller

Tota Pulchra es Maurice Duruflé (1902-1986)
(Motet a partir de l'Antifona gregoriana)

III

Infància

Kindheit (2012) Josep Soler (1935)
Cantata per a cor femení i conjunt instrumental
Estrena absoluta

Auditexaudi, cor femení:

Dinna de Rosa, Montserrat Vives, Carme Mora, Lucía Cano, Carla Mattioli
Paloma Báscones (direcció)

Grup Instrumental Josep Soler:

Santiago Barro (teclat), Jaime Rodriguez (oboè), Adrian Wong (viola), Marc Renau (violoncel), Diego Civilotti (contrabaix)

Joan Pere Gil Bonfill (direcció)

INFANTESA I VELLESA

“Dunkle Stille der Kindheit”¹
Jahr de Georg Trakl

Era jo a l'interior d'un estiu gèlid, assegut al damunt d'una roca punyent. Tenia al voltant de les mans un poemari del solitari, malaurat, potser il·luminat, i, com no, suïcida poeta austríac, nascut a Salzburg l'any 1887 i mort a Cracòvia l'any 1914, Georg Trakl. Jo seguia i seguia allí assegut, però... el meu temps era estrident, arrugat, descosí, depauperat, esmorteït i, com no, lluminós. Llavors tot passà en un instant: el meu fill Iván em descobrí i digué, de la manera més natural, què es pot fer en aquesta vida: *Cuando lloras tienes los ojos rotos*. Doncs sí, ho han endevinat. Estava plorant. A l'interior de l'esmentat llibre hi reposava, de forma cruel, un poema anomenat *Kindheit* (Infància). Després de tants esdeveniments, no podia deixar caure en l'oblit tot aquest seguit de fets enviats i dipositats sobre aquella roca encadenada.

Dels versos d'un nen, les veus del Cor de la Paloma com un projecte únic, el poema del visionari d'àngels putrefactes, però capaç de transformar l'horror en bellesa i la música d'en Soler, sempre al costat de la de Bach, aquell constructor del dolor, nasqué aquesta *Cantata* per a cor femení i conjunt instrumental.

Crec que aquesta història no està gens malament, però té un inconvenient, és real.

I, després d'aquest acostumat episodi, direm que gran part d'aquests elements coincideixen amb el saber fer del compositor, també austríac, nascut a Viena, Anton Webern. Aquest composà tres cantates: *Das Augenlicht* op. 26, *Cantata núm. 1* op. 29 i la *Cantata núm. 2* op. 31. Així com les *Sis Cançons* op. 14 per a veu, clarinet, clarinet baix, violí i violoncel sobre poemes del nostre poeta, Georg Trakl. En cas d'haver de posar número a aquesta *Cantata* que avui s'estrena, seria la número 4. La *Cantata* sobre un text d'Eugeni d'Ors, *Cantata núm. 2* sobre un poema Nahuatl, *Komm, komm! du bist die Seele*, - versió per a veu, oboè, clarinet, violoncel i piano -, serien les altres tres. Totes quatre cantates tenen una plantilla instrumental més o menys similar, tret d'aquesta última, que incorpora per primer cop un cor femení. Totes quatre podrien ser batejades amb un títol genèric: les Cantates per als amics.

I un apunt per acabar: S'imaginen quina decepció tindria l'ésser humà si no hagués existit la mort? Doncs molt fàcil: com a mínim ni la música ni la poesia s'haguessin inventat. Resumint, avui, aquí, no hi seríem.

... *doch manchmal erhellt sich die Seele.*²

Joan Pere Gil Bonfill

¹ “Fosca pau de la infància”, *Jahr*, a *Gesang des Abgeschiedenen*, 1912-1914

² “... de vegades, tanmateix, l'ànima s'il·lumina”, *Kindheit*, a *Sebastian in Traum*, 1915